

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010029
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1316010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného L. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/7/2016 zo dňa 06. 04. 2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. júna 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. E., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava III pod sp.zn. 46T/7/2016 dňa 06. 04. 2016 uznal obžalovaného L. E. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase približne od 12:00 hod. dňa 21. 12. 2014 do 11:15 hod. dňa 22. 12. 2014 sa vlámal do chatky na D. v I., zapísanej na parcelnom liste č. XXXXX, k.ú. I. - K., a to tak, že nezisteným predmetom za použitia násilia odstránil visiaci zámok, ktorým bola uzamknutá kovová mreža vchodových dverí, následne presne nezisteným spôsobom za použitia násilia prekonal uzamykací mechanizmus zámku vchodových dverí, vstúpil do chatky, z ktorej odcudzil 4 ks letné pneumatiky zn. Barum 15", obuté na zliatinových diskoch originál Škoda v hodnote 350 €, 1 ks LCD televízor zn. Samsung v hodnote 150 € a 1 ks chvostovú pílu zn. Bosch PZF500E v prenosnom kufríku v hodnote 100 €, a to tak, že uvedené veci vyniesol z podkrovia chatky, pričom pneumatiky spolu s diskami nechal položené na terase chatky, a televízor spolu s chvostovou pilou nechal pri otvore v prestrihnutom oplotení chatky, a následne bol vyrušený manželom poškodenej O. I., čím poškodenej Z.. Y. I. spôsobil škodu poškodením zámkov a televízora vo výške spolu 350 €, hoci bol rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III sp.zn. právoplatným dňa 26. 09. 2014, sp.zn. 0T/141/2014, za taký čin odsúdený.

Súd prvého stupňa obžalovanému podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenej Z.. Y. I. vo výške 350 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 15. 04. 2016 obžalovaný L. E. odvolanie smerujúce proti výroku o treste. V podanom odvolaní uvádza, že spolu má vykonať trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, preto žiada o upustenie od potrestania.

Prokurátor ani poškodenej Z.. Y. I. nevyužili právo podľa § 314 Trestného poriadku vyjadriť sa k odvolaniu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a ponechal na zváženie vypustenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Navrhol uloženie miernejšieho trestu, prípadne upustenie od potrestania.

Zástupkyňa D. prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považovala za zákonný a správny.

Obžalovaný uviedol, že stíhaný skutok nie je tak závažný, aby dostal takýto prísny trest.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 14. 01. 2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III na príslušný súd obžalobu na obvineného L. E. pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. 04. 2016 obžalovaný L. E. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný mal 14 záznamov v registri trestov, po doplnení dokazovania odvolacím súdom aktualizáciou registra trestov vyšlo najavo, že obžalovaný bol doposiaľ 15 krát súdne trestaný spravidla pre trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, v prevažnej väčšine mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. V období posledných dvoch rokov register trestov obžalovaného vykazuje 7 odsúdení, kedy bol obžalovanému nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 0T/145/2014, následne Okresný súd Bratislava II pod sp.zn. 5T/101/2014 upustil od uloženia súhrnného trestu, Okresný súd Bratislava III pod sp.zn. 0T/141/2014 uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, a následne súdy v troch ďalších prípadoch upustili od uloženia súhrnného trestu. Analýzou trestnej činnosti obžalovaného odvolací súd zistil, že tento sa opakovane dopustil recidívy po uložení nepodmienečných trestov, ktoré mu boli v podstate ukladané v rozpore so zásadami gradácie výchovných prostriedkov, pretože čím viac trestných činov spáchal, tým miernejšie bol sankcionovaný.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd k tomuto viedli, považuje za správne.

Odvolací súd konštatuje, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal a oľutoval svoje konanie a tiež priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúca v predchádzajúcich odsúdeniach. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania, obžalovaný spáchal v čase od 21. 12. 2014 do 22. 12. 2014, t.j. krátko potom, ako mu bol dňa 26. 09. 2014 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp.zn. OT/141/2014, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Okrem tohto odsúdenia pre účely posúdenia dôvodnosti priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona figuruje v registri trestov ďalších 10 odsúdení, ktoré neboli zahladené, z čoho je zrejmé, že táto priťažujúca okolnosť je u obžalovaného jednoznačne daná.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj v časti, v ktorej uložil obžalovanému samostatný trest a nie trest súhrnný, keď na časovej osi pozostávajúcej z času spáchania skutkov a času vyhlásenia odsudzujúcich rozsudkov (doručenia trestných rozkazov) predstavuje prejednávaný skutok recidívu k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. OT/141/2014 a po ňom nasleduje doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/251/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 02. 2015, pričom tento skutok nie je v súbehu so žiadnym iným skutkom, za ktorý už bol obžalovaný odsúdený, a preto mu nemožno uložiť súhrnný trest.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je špeciálnym recidivistom, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, a už vôbec nie upustenie od uloženia ďalšieho trestu, ktorého sa obžalovaný domáhal v odvolaní. Je pravdou, že obžalovaný doposiaľ nevykonal tresty odňatia slobody ukladané od roku 2014, avšak v minulosti vykonal nepodmienečné tresty 5 krát, pričom tieto sa minuli nápravnému účinku. Vo vzťahu k jeho prevýchove boli využité a použité všetky zákonné výchovné prostriedky, ktoré však zlyhali, a preto je potrebné zdôrazniť ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. Z tohto dôvodu nemožno predpokladať, že ochranu spoločnosti pred ďalšou majetkovou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného možno docieľiť miernejším opatrením ako uložením ďalšieho trestu.

Na základe týchto skutočností je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému plne opodstatnené a odráža nielen možnosti jeho nápravy a morálne odsúdenie páchatela, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď prihliadajúc na počet a povahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v trestnej sadzbe uvedenej v § 212 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 6 mesiacov až 3 roky. Odvolací súd považuje trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby, za mierny a nie celkom zohľadňujúci možnosti nápravy obžalovaného, pre nedostatok odvolania prokurátora však nebolo možné pred odvolacím súdom tento sprísňovať, pretože odvolanie podal len obžalovaný (zákaz reformationis in peius). Uložený trest sa však nevymyká z medzí zákona.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na obmedzený revízny princíp uvedený v § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nepreskúmaval výrok o náhrade škody, nakoľko tento odvolaním napadnutý nebol.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného L. E. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.